

Sygn. akt I PZ 26/11

POSTANOWIENIE

Dnia 6 października 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Małgorzata Gersdorf

w sprawie z powództwa Izby Celnej w B.

przeciwko M.G.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 6 października 2011 r.,

zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i

Ubezpieczeń Społecznych w S.

z dnia 30 czerwca 2011 r.,

odrzuca zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 13 maja 2005 r. Sąd Rejonowy w S. umorzył postępowanie w sprawie z powództwa Izby Celnej w B. przeciwko M. G. o zapłatę kwoty 494,30 zł wobec cofnięcia pozwu ze zrzeczeniem się roszczenia przez stronę powodową.

Zażalenie na to postanowienie wniósł pozwany, domagając się jego uchylenia ze względu na niezgodność z prawem oraz domagając się rozpatrzenia wniosku o zwrot kosztów procesu w kwocie 6.128,79 zł na które składały się koszt uzyskania formularza sprzeciwu od nakazu zapłaty (100 zł), przeczytania pozwu w czasie, który pozwany mógł przeznaczyć na przyjemniejsze rzeczy (1.000 zł), napisania odpowiedzi (5.000 zł) oraz pakowania i wysyłki sprzeciwu (28,79 zł).

Postanowieniem z 30 czerwca 2011 r., sygn. ... 4/11 Sąd Okręgowy w S. zmienił zaskarżone postanowienie w ten sposób, że rozstrzygnięcie o umorzeniu postępowania znalazło się w pkt 1, natomiast w pkt 2 sąd oddalił wniosek o zwrot kosztów procesu. Umorzenie postępowania nie naruszało zdaniem sądu art. 469 k.p.c. Natomiast roszczenie o zwrot kosztów procesu nie zostało uwzględnione, albowiem żadna z wymienionych przez powoda sum nie mieści się w pojęciu kosztów procesu, niezależnie od tego, że wyliczono je dowolnie i bez dowodów na to, że faktycznie zostały poniesione i miały taką wartość.

Zażalenie od tego postanowienia wywiódł osobiście powód domagając się jego zmiany w pkt 1 przez zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania według obowiązujących przepisów, uznanie za niezgodne z prawem przeprowadzenia postępowania w trybie uproszczonym i upominawczym a także uchylenie postanowień sądu I i II instancji jako rażąco naruszających obowiązujący w Polsce porządek prawny.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jako niedopuszczalne wymaga odrzucenia.

Stosownie do art. 87¹ § 1 k.p.c. w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo procesowe przez adwokatów lub radców prawnych. Zgodnie z art. 87¹ § 2 przepisu § 1 nie stosuje się w postępowaniu o zwolnienie od kosztów sądowych oraz o ustanowienie adwokata lub radcy prawnego oraz gdy stroną, jej organem, jej przedstawicielem ustawowym lub pełnomocnikiem jest sędzia, prokurator, notariusz albo profesor lub doktor habilitowany nauk prawnych, a także gdy stroną, jej organem lub jej przedstawicielem ustawowym jest adwokat, radca prawny lub radca Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa.

Powód nie wykazał, że reprezentuje się jako strona uprawnieniem do samodzielnego występowania w postępowaniu przed Sądem Najwyższym. Zażalenie złożył samodzielnie, a zatem bez spełnienia wymagania wynikającego z art. 87¹ § 1 k.p.c. Sprawa nie należy do kategorii wymienionych w art. 87¹ § 2 k.p.c. W tym stanie rzeczy zażalenie samego pozwanego jest niedopuszczalne i wymaga odrzucenia.

Mając na uwadze powyższe, na zasadzie art. 373 k.p.c. w związku z art. 370 k.p.c., art. 398²¹ i art. 394¹ § 3 k.p.c. Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.